

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Ek/250/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117252685
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Svetlana Novysedláková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6117252685.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávnenej L. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. cesta XXXX/X, XXX XX T. V. L. proti povinnému L. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. cesta XXXX/X, XXX XX T. V. L., korešpondenčná adresa V. cesta XX, XXX XX V. X., o vymoženie výživného s prísl. vedenom súdnym exekútorom JUDr. Jozefom Blaškom, Exekútorský úrad Michalovce, Kpt. Nálepku 8, 071 01 Michalovce, o ďalšom návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Ek/250/2017 zo dňa 08.01.2021 takto

rozhodol:

I. M e n í uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Ek/250/2017 zo dňa 08.01.2021 tak, že exekúciu zastavuje podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku v časti vymoženía bežného výživného vo výške 100,- eur mesačne od 25.04.2019.

II. V prevyšujúcej časti sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Ek/250/2017 zo dňa 08.01.2021 z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

1. V právnej veci účastníkov tunajší súd uznesením sp. zn. 17Ek/250/2017 zo dňa 08.01.2021, ktoré vydal vyšší súdny úradník, návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že povinný v poradí druhom návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý nemá odkladný účinok, uviedol, že zasiela rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves vo veci vyživovacej povinnosti, ktorá je predmetom exekučného konania, ktoré je vedené na exekútorskom úrade voči jeho osobe, predmetom exekúcie je pohľadávka oprávnenej z titulu výživného. Oprávnená sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie nevyjadřila. Súdny exekútor vo vyjadrení uviedol, že sa k návrhu povinného nevyjadřuje a že rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 9Pc/60/2020 zo dňa 28.07.2020 mu bol doručený bez doložky právoplatnosti a vykonateľnosti.

3. Následne vyšší súdny úradník konštatoval, že exekučný súd v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. dňom, v ktorom bol návrh na vykonanie exekúcie doručený súdu. Exekučný súd je teda viazaný obsahom takýchto rozhodnutí (exekučných titulov) a musí z ich priamo vychádzať. V prípade, ak by existovali vady v čase priebehu základného konania, sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20Cdo/1940(2008)). Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súdom môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ide o najvšeobecnejšie formulované dôvody zastavenia exekúcie odvíjajúce sa aj od toho, že súd síce ex ante preskúmava exekučný titul z úradnej povinnosti, avšak po začatí exekúcie sa môžu preukázať dôvody, pre ktoré ani nemala začať.

4. Súd po oboznámení sa s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a s vyjadreniami súdneho exekútora zistil, že návrh povinného na zastavenie exekúcie bol podaný po uplynutí lehoty 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, a to ako v poradí druhý návrh povinného na zastavenie exekúcie. V ďalšom návrhu na zastavenie exekúcie (v poradí druhom po uplynutí lehoty 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie) môže povinný uplatniť iba právne skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu.

5. Zrušenie exekučného titulu je dôvodom na zastavenie exekúcie exekučným súdom. Ak dôjde k zmene rozsudku spočívajúcej v znížení výživného, má sa za to, že došlo k čiastočnému zrušeniu exekučného titulu. Exekučný súd zastaví exekúciu v časti zodpovedajúcej sume, o ktorú bolo výživné znížené. Právoplatnosť je vlastnosť rozsudku, ktorá spôsobuje záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť rozhodnutia. Zásadnou nezmeniteľnosťou sa rozumie predovšetkým skutočnosť, že zmena rozhodnutia po právoplatnosti je prípustná výnimočne a na základe mimoriadnych opravných prostriedkov. Právoplatnosť konečného rozhodnutia vo veci tvorí aj podľa CSP prekážku rei iudicate (t. j. veci rozhodnutej). Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie predložil rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 28.07.2020 sp. zn. 9Pc/6/2020. Výrokom I. uvedeného rozsudku bola zrušená vyživovacia povinnosť povinného voči oprávnenej, ktorá bola určená rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 15.08.2017 sp. zn. 5P/257/2016, ktorý je v predmetnej exekučnej veci exekučným titulom, a to počnúc od 25.04.2019. Súdne rozhodnutie však nebolo predložené v zákonom stanovenej forme a bez doložky právoplatnosti, príp. vykonateľnosti. V prípade, že by bolo predložené právoplatné súdne rozhodnutie v zákonom stanovenej forme, bolo by dôvodné zastavenie exekúcie v časti vymoženía bežného výživného, a to počnúc od 25.04.2019.

6. Súd pri rozhodovaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie vychádzal z citovaného zákonného ustanovenia, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia, príp. je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2). Povinný uviedol, avšak nepreukázal vyššie uvedený dôvod zastavenia exekúcie a teda je nepochybné, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je nedôvodný. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že nie sú splnené zákonné dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, a preto návrh povinného na zastavenie exekúcie v zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

7. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil citujúc ust. § 45 ods. 1, § 61k ods. 1, § 61k ods. 2, § 61k ods. 3, § 61k ods. 4, § 61k ods. 5, § 61l ods. 1, § 61l ods. 2, § 61l ods. 3 a § 200 Exekučného poriadku, § 226 a § 230 Civilného sporového poriadku a § 62 ods. 1, § 62 ods. 2, § 62 ods. 3 a § 78 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

8. Proti tomuto uzneseniu podal povinný v zákonnej lehote sťažnosť, v ktorej uviedol, že oprávnenej od decembra 2017 do júla 2020 zaplatil výživné vo výške 1.930,- eur. Od januára 2020 do januára 2021 mu boli vykonané zrážky z invalidného dôchodku vo výške 577,88 eur. Zaplatené výživné a vykonané exekučné zrážky boli spolu vo výške 2.507,88 eur. Oprávnenej bol na základe rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5P/257/2016 povinný prispievať na výživné v sume 100,- eur mesačne od právoplatnosti rozsudku, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 19.09.2017. Okresný súd Spišská Nová Ves na základe zmeny skutočností vydal nový rozsudok sp. zn. 9Pc/6/2020 zo dňa 28.07.2020, kde zrušuje vyživovaciu povinnosť voči L. R. počnúc od XX.XX.XXXX. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 06.08.2020. Za dané obdobie mal oprávnenej zaplatiť výživné vo výške 2.000,- eur. Exekučné trovy vyplývajúce z exekúcie, ktoré sú vedené voči jeho osobe z dôvodu vymoženía výživného, stanovil exekútor vo výške 457,06 eur a trovy konania výkonu rozhodnutia vo výške 20,88 eur. Pohľadávka na výživnom a exekučných trovách činí spolu 2.477,94 eur. Z uvedeného vyplýva, že pohľadávku na výživnom, exekučné trovy a trovy konania výkonu rozhodnutia uhradil platbami poštovými poukázkami oprávnenej a vykonanými zrážkami z invalidného dôchodku, ktoré realizovala Sociálna poisťovňa. Má za to, že nedoplatok na výživnom uhradil a exekúcia na vymoženie výživného nie je dôvodná s ohľadom na zánik vyživovacej povinnosti a uhradením celkovej pohľadávky. Zároveň žiada súd, aby vzal do úvahy, že je bez právneho vzdelania a jeho sociálna situácia mu nedovoľuje zaplatiť právne služby. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhuje, aby bolo vydané uznesenie, ktorým súd exekúciu zastavuje. K sťažnosti

povinný priložil 25 kópií poštových poukazov, kópie oznámenia Sociálnej poisťovne z 29.11.2019 a 04.12.2020, kópiu rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 15.08.2017 a kópiu rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 28.07.2020 s doložkou právoplatnosti.

9. Oprávnená sa k sťažnosti povinného napriek výzve súdu zo dňa 15.03.2021, ktorá jej bola doručená dňa 19.03.2021, nevyjadřila.

10. Na základe žiadosti o súčinnosť Okresný súd Spišská Nová Ves zaslal rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 9Pc/6/2020-32 zo dňa 28.07.2020 a doložku právoplatnosti zo dňa 14.08.2020, ktorým súd zrušil vyživovaciu povinnosť L. R., nar. XX.XX.XXXX voči L. R., nar. XX.XX.XXXX, ktorá bola určená rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5P/257/2016-72 zo dňa 15.8.2017 a to počnúc od 25.4.2019. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 06.08.2020.

11. Podľa § 200 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

12. Podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Pojednávanie súd nariaďuje, ak to pokladá za potrebné.

13. Podľa § 239 ods. 1 a 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

14. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

15. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

16. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

17. Podľa § 250 ods. 2 CSP ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

18. Podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

19. Podľa čl. 8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdov.

20. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a dospel k záveru, že sťažnosť povinného je čiastočne dôvodná.

21. Súd konštatuje, že vyšší súdny úradník správne opísal procesný stav exekučného konania v čase posudzovania návrhu povinného na zastavenie exekúcie, avšak jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových (procesných) zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce použil správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových (procesných) záverov vyvodil nesprávne právne závery. V danom prípade vyšší súdny úradník skutkové zistenia nepodradil pod správne právne predpisy, v dôsledku čoho vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach oprávnenej a povinného.

22. Je nesporné, že exekučné konanie sa začalo dňa 01.12.2017, kedy oprávnená podala návrh na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 5P/257/2016-72 zo dňa 15.08.2017, ktorým bola určená vyživovacia povinnosť povinného voči oprávnenej vo výške 100,- eur mesačne vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred počnúc právoplatnosťou rozsudku, pričom súd vydal dňa 20.12.2017 poverenie súdnemu exekútorovi JUDr. Jozefovi Blaškovi na vykonanie exekúcie v prospech oprávnenej, a to na vymożenie zameškaného výživného ku dňu podania návrhu vo výške 400,- eur a bežného výživného vo výške 100,- eur mesačne. O prvom návrhu povinného na zastavenie exekúcie (doručený súdnemu exekútorovi dňa 27.02.2020), v ktorom povinný namietal, že oprávnenej celkovo od decembra 2017 uhradil sumu 1.818,- eur, tunajší súd rozhodol uznesením sp. zn. 17Ek/250/2017 zo dňa 21.07.2020, ktorým jeho návrh zamietol a ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 12.08.2020. Zároveň mal súd preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 9Pc/6/2020-32 zo dňa 28.07.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.08.2020, bola zrušená vyživovacia povinnosť povinného voči oprávnenej určená rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 5P/257/2016-72 zo dňa 15.08.2017 počnúc od 25.04.2019. Keďže rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 9Pc/6/2020-32 zo dňa 28.07.2020 bola vyživovacia povinnosť zrušená s účinnosťou od 25.04.2019, oprávnená má nárok na výživné len k dátumu, ku ktorému bola vyživovacia povinnosť zrušená a exekúcia na výživné po tomto dátume už nie je dôvodná, keďže oprávnená nemá spôsobilý exekučný titul, ktorý by jej priznával právo na plnenie od povinného po uvedenom dátume 25.04.2019.

23. Pokiaľ vyšší súdny úradník návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol s odôvodnením, že povinný nepredložil právoplatné súdne rozhodnutie v zákonom stanovenej forme, čím iba uviedol, avšak nepreukázal dôvod zastavenia exekúcie, rozhodol nesprávne. Súd má na rozdiel od vyššieho súdneho úradníka za to, že pokiaľ povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že zasiela rozsudok vo veci vyživovacej povinnosti, ktorá je predmetom exekučného konania, uviedol skutkové tvrdenie, ktoré aj podoprel dôkazom predložením kópie rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves vo veci zrušenia vyživovacej povinnosti, čím postupoval v zmysle čl. 8 CSP a splnil procesnú povinnosť tvrdenia ako aj dôkaznú povinnosť. Zákon nepredpisuje v akej forme majú byť predkladané dôkazy, stanovuje len, že za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci (§ 187 ods. 1 CSP), pričom vyšší súdny úradník ani neuviedol, v akej forme mal povinný rozsudok predložiť. Povinný uviedol konkrétne tvrdenie (zrušenie vyživovacej povinnosti) a predložil konkrétny dôkaz (rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 9Pc/6/2020-32 zo dňa 28.07.2020), čo predstavovalo dostatočné informácie pre získanie podstatných skutkových poznatkov, ktoré odôvodňujú záver, že exekúcia nie je od 25.04.2019 dôvodná z dôvodu zrušenia vyživovacej povinnosti. Vyšší súdny úradník mal prihliadnuť aj na osobu povinného ako laika, ktorý nemá právnické vzdelanie a nepozná inštitút dôkazného bremena a pokiaľ mal nejaké výhrady k splneniu dôkaznej povinnosti, mal povinného riadne poučiť, resp. mohol aj sám dožiadať príslušný súd rozhodujúci o vyživovacej povinnosti medzi oprávnenou a povinným, čo exekučný súd v sťažnostnom konaní aj učinil.

24. Pokiaľ povinný v sťažnostnom konaní namietal, že exekúcia nie je dôvodná s ohľadom na zánik vyživovacej povinnosti a uhradenie celkovej pohľadávky na výživnom (platby od 22.12.2017), exekučných trovách a trovách konania výkonu rozhodnutia, exekučný súd musí skonštatovať, že dôvod na zastavenie exekúcie z dôvodu splnenia judikovanej pohľadávky je daný iba vtedy, ak k plneniu došlo v čase od vzniku exekučného titulu do začatia exekúcie v zmysle § 57 ods. 1 Exekučného poriadku. Plnenie po začatí exekúcie spôsobuje v rozsahu plnenia ukončenie exekúcie ipso facto, pričom exekučný súd z tohto dôvodu uznesenie o zastavení exekúcie, resp. o čiastočnom zastavení exekúcie nevydáva. Preto súd nemohol zastaviť exekúciu v celom rozsahu mimo nároku na bežné výživné od 25.04.2019, od ktorého dátumu bola zrušená vyživovacia povinnosť, keďže všetky platby povinného či už priamo oprávnenej, resp. zrážkami z dôchodku boli realizované po začatí exekúcie. V tejto časti preto sťažnosť nie je dôvodná, keďže oprávnená má nárok na dlžné výživné vo výške 400,- eur a bežné výživné vo výške 100,- eur mesačne od podania návrhu na vykonanie exekúcie do 25.04.2019. V súvislosti s vykonanými úhradami súd vzhľadom na to, že exekúciu vykonáva súdny exekútor, poznamenáva, že v ďalšom konaní je jeho úlohou zistiť presný rozsah nároku oprávnenej, porovnať ho s vykonanými úhradami a v prípade zistenia, že povinný uhradil celý dôvodne vymáhaný nárok oprávnenej s trovami exekučného konania (trovy exekúcie oprávnenej a trovy exekútora z dôvodne vymáhanej a vymożenej pohľadávky), vydať upovedomenie o ukončení exekúcie v zmysle § 61o Exekučného poriadku.

25. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Ek/250/2017 zo dňa 08.01.2021 zmenil v zmysle § 250 ods. 2 CSP tak, že súd exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastavil v časti vymoženia bežného výživného vo výške 100,- eur mesačne od 25.04.2019, keďže zrušenie vyživovacej povinnosti počnúc od 25.04.2019 je inou skutočnosťou brániacou vymáhateľnosti exekučného titulu, ktorá má za následok obligatórne zastavenie exekúcie. V prevyšujúcej časti súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Ek/250/2017 zo dňa 08.01.2021 ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.